

*Sovint, sovint, l'home s'oblida
del més secret i del més gran.
Com un infant juga a la vida
i s'embriaga del seu cant.
Els dies vénen i se'n van.*

*Però de sobte, no previst,
allò més greu que dintre seu madura,
en el seu cor estranyament fulgura,
com un diamant trist.*

Joan Vinyoli

N A D A L

1 9 9 7